

РІЧКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
БІЛОПІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ
СЬОМЕ СКЛИКАННЯ ДВАДЦЯТЬ ШОСТА СЕСІЯ

РІШЕННЯ

Від 19.06.2017 р.
С.Річки

Про встановлення плати за землю
на території Річківської сільської ради на 2018 рік

Керуючись ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», **Річківська сільська рада вирішила:**

1. Затвердити Положення про плату за землю на території Річківської сільської ради, згідно з додатком до даного рішення.
2. Дане рішення набуває чинності з 01.01.2018 року.
3. Білопільському відділенню Державної податкової інспекції Сумської області керуватися цим рішенням у своїй роботі.
4. Контроль за виконанням даного рішення покласти на спеціаліста сільської ради Путач О.П.

Сільський голова М.І.Солодовник

Додаток
до рішення сільської ради
від 19.06.2017 року

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ВСТАНОВЛЕННЯ ПЛАТИ ЗА ЗЕМЛЮ

Положення про встановлення плати за землю на території Річківська сільської ради (далі – Положення) розроблено відповідно до Податкового кодексу України та є обов'язковим до виконання юридичними та фізичними особами на території Річківської сільської ради

Плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності;

1. Платники земельного податку

1.1. Платниками земельного податку є:

1.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (пайів);

1.1.2. землекористувачі.

2. Платники орендної плати

2.1. Платниками орендної плати є орендарі земельних ділянок. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

2.2. Мінімальний розмір орендної плати за землі державної та комунальної власності не може бути менше розміру земельного податку, встановленого для відповідної категорії земельних ділянок на території сільської ради.

3. Об'єкти та база оподаткування

3.1. Об'єктами оподаткування є земельні ділянки, які перебувають у власності, користуванні та земельні ділянки надані в оренду.

3.2. Базою оподаткування є нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації.

4. Ставки земельного податку за земельні ділянки

4.1. Ставка податку за земельні ділянки встановлюється у розмірі 0,3 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

4.2. Ставка податку на земельні ділянки, які знаходяться за межами населеного пункту та не проведена нормативна грошова оцінка, в розмірі 3 відсотка від нормативної грошової одиниці площі ріллі по області.

4.2. Податок за земельні ділянки, зайняті житловим фондом, автостоянками для зберігання особистих транспортних засобів громадян, які використовуються без отримання прибутку, гаражно-будівельними, дачно-будівельними та садівницькими товариствами, індивідуальними гаражами,

садовими і дачними будинками фізичних осіб справляється у розмірі 3 відсотків від суми земельного податку, обчисленого відповідно до п. 4.1. цього Положення.

4.3. Податок за земельні ділянки на територіях та об'єктах історико-культурного призначення, використання яких не пов'язано з функціональним призначенням цих територій та об'єктів, справляється у розмірі 3,0 відсотків від нормативної грошової оцінки землі із застосуванням таких коефіцієнтів:

4.3.1. загальнодержавного значення -3,75

4.3.2. місцевого значення – 1,5

4.5. Податок за земельні ділянки, що відносяться до земель промисловості, які надані для виробництва алкогольних, слабоалкогольних та прохолоджувальних напоїв, справляється у розмірі 1,5 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

4.6. Податок за земельні ділянки, що відносяться до земель транспорту, які надані для автотехобслуговування та ремонту автомобілів, справляється у розмірі 1,5 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

4.7. Податок за земельні ділянки, що відносяться до земель громадської забудови, які надані для будівництва та обслуговування будівель торгівлі справляється у розмірі 1,5 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

4.8. Податок за земельні ділянки, що відносяться до земель громадської забудови, які надані для будівництва та обслуговування об'єктів туристичної інфраструктури та закладів харчування, справляється у розмірі 1,5 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

4.9. Податок за земельні ділянки, що відносяться до земель громадської забудови, які надані для будівництва та обслуговування інших будівель громадської забудови, справляється у розмірі 1,5 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

4.10. Податок за земельні ділянки, що відносяться до земель громадської забудови, які надані для будівництва та обслуговування закладів охорони здоров'я, справляється у розмірі 3 відсотків від суми земельного податку, обчисленого відповідно до п. 4.1. цього Положення.

4.11. Податок за земельні ділянки, що відносяться до земель громадської забудови або земель транспорту, які надані для торгівлі нафтопродуктами, скрапленим та стислим газом для автотранспорту справляється у трохиікратному розмірі податку, обчисленого відповідно до п. 4.1. цього Положення.

4.12. Податок за земельні ділянки, що відносяться до земель громадської забудови, які надані для будівництва та обслуговування будівель кредитно-фінансових установ справляється у трохиікратному розмірі податку, обчисленого відповідно до п. 4.1. цього Положення.

4.13. Податок за земельні ділянки, що відносяться до земель зв'язку, які надані для будівництва та обслуговування об'єктів мобільного, супутникового зв'язку та кабельного телебачення справляється у трохиікратному розмірі податку, обчисленого відповідно до п. 4.1. цього Положення.

4.14. Податок за земельні ділянки для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд, які використовуються суб'єктами господарювання не за цільовим призначенням справляється у трохкратному розмірі податку, обчисленого відповідно до п. 4.1. цього Положення.

5. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних та юридичних осіб

Від сплати податку звільняються:

- 5.1. інваліди першої і другої групи;
- 5.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;
- 5.3. пенсіонери (за віком);
- 5.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";
- 5.5. учасники АТО
- 5.6. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

- для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більш як 2 гектари;
- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): - не більш як 0,25 гектара;
- для індивідуального дачного будівництва - не більш як 0,10 гектара;
- для будівництва індивідуальних гаражів - не більш як 0,01 гектара;
- для ведення садівництва - не більш як 0,12 гектара.

Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку (4 група с.г. виробників) власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку.

6. Пільги щодо сплати податку для юридичних осіб

Від сплати податку звільняються:

- історико-культурні заповідники, парки державної та комунальної власності, дендрологічні парки, пам'ятки природи, заповідні урочища та парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва;
- органи державної влади, органи місцевого самоврядування та їх комунальні установи та організації, заклади, установи та організації, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;

- дитячі оздоровчі заклади України незалежно від їх підпорядкованості, у тому числі дитячі оздоровчі заклади України, які знаходяться на балансі підприємств, установ та організацій;
- релігійні організації України, статути (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку, за земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення їх діяльності, а також благодійні організації, створені відповідно до закону, діяльність яких не передбачає одержання прибутків;
- оздоровчі заклади громадських організацій інвалідів, реабілітаційні установи громадських організацій інвалідів;
- громадські організації інвалідів України, підприємства та організації, які засновані громадськими організаціями інвалідів та спілками громадських організацій інвалідів і є їх повною власністю, де протягом попереднього календарного місяця кількість інвалідів, які мають там основне місце роботи, становить не менш як 50 відсотків середньооблікової чисельності штатних працівників облікового складу за умови, що фонд оплати праці таких інвалідів становить протягом звітного періоду не менш як 25 відсотків суми загальних витрат на оплату праці.

Зазначені підприємства та організації громадських організацій інвалідів мають право застосовувати цю пільгу за наявності дозволу на право користування такою пільгою, який надається уповноваженим органом відповідно до Закону України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні".

У разі порушення вимог цієї норми зазначені громадські організації інвалідів, їх підприємства та організації зобов'язані сплатити суми податку за відповідний період, проіндексовані з урахуванням інфляції, а також штрафні санкції згідно із законодавством;

- дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури науки, освіти, охорони здоров'я соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевих бюджетів;
- підприємства, установи, організації, громадські організації фізкультурно-спортивної спрямованості, у тому числі аероклуби та авіаційно-спортивні клуби Товариства сприяння обороні України, - за земельні ділянки, на яких розміщені спортивні споруди, що використовуються для проведення всеукраїнських, міжнародних змагань та навчально-тренувального процесу збірних команд України з видів спорту та підготовки спортивного резерву, бази олімпійської та паралімпійської підготовки, перелік яких затверджується Кабінетом Міністрів України;
- платник єдиного сільськогосподарського податку (4 група с/г виробників) за земельні ділянки, які використовуються для ведення сільськогосподарського товаровиробництва;

7. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню

7.1. Не сплачується податок за:

- землі сільськогосподарських угідь, що перебувають у тимчасовій консервації або у стадії сільськогосподарського освоєння;
- землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування - землі під проїздом частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:
 - паралельні об'їзні дороги, снігозахисні споруди і насадження, вловлюючі зіїди, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;
 - майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств, у статутному капіталі яких 100 відсотків акцій (часток, пайв) належить державі;
 - земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гіbridними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодових насаджень;
 - земельні ділянки кладовищ,

8. Контроль

8.1. Контроль за правильністю та своєчасністю сплати плати за землю здійснюється Білопільським відділенням Державної податкової інспекції Сумської області.

9. Відповідальність

9.1. Відповідальність за повноту та правильність справлення, своєчасність сплати плати за землю до міського бюджету покладається на платників відповідно до Податкового кодексу України.

Сільський голова

М.І.Солодовник

РІЧКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА
БІЛОГІЛЬСЬКОГО РАЙОНУ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ
СЬОМЕ СКЛИКАННЯ ДВАДЦЯТЬ ШОСТА СЕСІЯ

РІШЕННЯ

Від 19.06.2017 р.

С.Річки

Про встановлення податку на нерухоме
майно, відмінне від земельної ділянки
на території Річківської сільської ради на 2018 рік.

На підставі п. 24 частини першої ст. 26 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», статей 266,267 Податкового кодексу України, Річківська сільська рада
ВИРІШИЛА:

2. Затвердити Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (додаток 1)
3. Затвердити ставки податку на нерухому майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів **житлової** нерухомості з 01.01.2018 року.

Для житлової нерухомості встановити:

- житлових приміщень, площа яких перевищує 120 кв. метрів - **0,5%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв.метр.

-Допоміжних (нежитлових) приміщень-**0,01%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв.метр.

-Житловий будинок квартирного типу різної поверхневості, який перевищує 120 кв. метрів **-0,5%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв.метр.

-Прибудова до житлового будинку-**0,01%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв.метр.

- Квартири, площа якої перевищує 60 кв. метрів -**0,5%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв.метр.

-Дачні будинки-**0,2%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв.метр.

- Інші об'єкти житлової нерухомості, віднесені до житлового фонду- **0,1%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв.метр.

4. Затвердити ставки податку на нерухому майно, відмінне від земельної ділянки для об'єктів **нежитлової** нерухомості з 01.01.2018 року:

-будівлі офісні-будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей, пошта-**0,3%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. метр;

-будівлі торговельні- торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств

-побутового обслуговування- **0,3%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. метр;

-гаражі-гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки -**0,01%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. метр;

-господарські (присадибні) будівлі- допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, літні кухні, майстерні, вбиральні, погреби, навіси -**0,01%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. метр;

- ферми, склади, ангари , криті токи, майстерні для техніки-**0,1%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. метр;

- станції мобільного зв'язку, опори ЛЕП, будівлі залізниці, будівлі ГРС, трансформаторні підстанції - **1,0%** від мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. метр.

4 . Направити дане рішення в Білопільське відділення Державної податкової інспекції Сумської області та фінансовому управлінню Білопільської РДА.

5. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію з

питань планування, бюджету та фінансів, та управління об'єктами
комунальної власності

Сільський голова М.І.Солодовник

Додаток № 1
до рішення сільської ради
від 19.06.2017 року

**Положення про встановлення податку на нерухоме майно,
відмінне від земельної ділянки на території**

Річківської сільської ради

Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (далі – Положення) розроблено відповідно до Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI та є обов'язковим до виконання юридичними та фізичними особами на території Річківської сільської ради.

1. Платники податку

1.1. Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості розташованих на території Коршачинської сільської ради.

1.2. Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;

б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

2. Об'єкт оподаткування

2.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

2.1.1. Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки.

2.1.1.1. Будівлі, віднесені до житлового фонду поділяються на такі типи:

а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості. Житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

б) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

в) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

г) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площині для постійного чи тимчасового проживання з присадибою ділянкою;

г) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів.

2.1.1.2. Садовий будинок – будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площини забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

2.1.1.3. Дачний будинок – житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку.

2.1.2. Об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування

автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

- г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;
- і) будівлі промислові та склади;
- д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);
- е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погреби, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;
- с) інші будівлі.

2.2.Не є об'єктом оподаткування:

- а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);
- б) будівлі дитячих будинків сімейного типу;
- в) гуртожитки;
- г) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;
- і) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одинокими матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;
- д) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

- е) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;
- е) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначенні для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;
- ж) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

3. База оподаткування

3.1. Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

3.2. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

3.3. База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи із загальної площини кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

4. Пільги із сплати податку

4.1. База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

4.2. Звільняються від сплати податку з об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості релігійні організації України, статути (положення) яких зареєстровані у встановленому законом порядку, та використовуються для забезпечення діяльності, передбаченої такими статутами (положеннями).

4.3. Від сплати податку звільняються:

- інваліди першої і другої групи;
- пенсіонери (за віком);

"Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту";

- учасники АТО

- фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Органи місцевого самоврядування до 1 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням об'єкта житлової нерухомості відомості стосовно пільг, наданих ними відповідно до абзацу першого та другого цього підпункту.

5. Ставка податку

5.1. Ставки податку для об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюються за рішенням сільської ради в залежності від місця розташування (зональності) та типів таких об'єктів нерухомості у розмірі, що не перевищує 3 відсотків розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв. метр бази оподаткування.

5.2. Установити, що на 2018 рік ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, визначені пунктом 5.1. не можуть перевищувати 1 відсоток мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року за 1 кв. метр для об'єктів не житлової нерухомості.

6. Податковий період

6.1. Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

7. Порядок обчислення суми податку

7.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 4.1 пункту 4 цього положення, та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення) та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів «а» або «б» підпункту 4.1 пункту 4 цього положення та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту «в» підпункту 4.1 пункту 4 цього положення та пільги органів місцевого самоврядування з неоподатковуваної площі таких об'єктів (у разі її встановлення), та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2 і 3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів не житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів не житлової нерухомості та відповідної ставки податку.

7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 7.1 пункту 7 цього положення, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової та/або не житлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи за місцем проживання (реєстрації) платників податку в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- 1) об'єктів житлової та/абонежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- 2) розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- 3) права на користування пільгою із сплати податку;
- 4) розміру ставки податку;
- 5) нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкліканим).

7.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для

розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

7.5. Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формулою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою - платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

8. Порядок обчислення сум податку в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком

8.1. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

8.2. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

9. Порядок сплати податку

9.1. Податок сплачується за місцем розташування об'єкта/об'єктів оподаткування і зараховується 100 % до міського бюджету згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

10. Строки сплати податку

10.1. Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами - протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами - авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що наступає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації

11. Контроль

11.1. Контроль за правильністю та своєчасністю сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, здійснюється контролюючим органом.

12. Відповіальність

12.1. Відповіальність за повноту та правильність справляння, своєчасність сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, до міського бюджету покладається на платників податку відповідно до Податкового кодексу України від 02.12.2010 № 2755-VI (зі змінами).

Секретар сільської ради

І.Г.Турчин

